

“ Yoklukların Yoğurup Pişirdiği Bir Köy Çocuğu: “Malım Mülküm Mustafa”

“ Sen çare ararken o,bahane arıyorsa bırak gitsin”

“ İnat olmasaydı ülkemiz kurtarılamazdı ve Türkiye Cumhuriyeti de kurulamazdı. Gücümüz, bitmeyen inadımızdır.”

“ Vazgeçenler unutulur gider, mücadele edenler kazanır ve tarihe geçer.”

“ Yaşamak yarınları kurmak, yarınlara kalmaktır.

“ Benim sermayem güvendir. Kooperatifçilikte en önemli şey güvendir.”

“ En değerli yıllarımı topluma hizmet yolunda harcadım ve harcamaya da devam ediyorum. Değerimi bilirler mi, bilmezler mi diye, hiç düşünmedim. Hep doğru olanı yapmaya çalıştım.”

“ Bilmeyenler bilmek istemiyor. Bilenler de bilmezlikten geliyorlar.

Yukarıdaki Paylaşımlar “ Manisa’ya Değer Katanlar” kitabımda yer alan Mustafa Pala bey kardeşimin Facebook hesabından aldığım paylaşımlarıdır.

“Mustafa Pala” ismini zikredince mutlaka Manisa’da mukim iki Mustafa Pala’dan söz etmek zorunda kalıyorum. Biri, Konut, Kooperatif, Yeni Mania ve Güzelyurt, Obasya denince hemen ilk aklı gelen asker, tiyatrocu, turizmci Mustafa Pala, eğitim denince de Bakanlık tarafından İngiltere ve Amerika’ya gönderilerek görgüsünü ve bilgisini Ahi geleneğiyle sentezini yaparak Türkiye genelinde Halk eğitimler ile, Çıraklık ve Kalfa eğitim kurumlarının yönetmeliklerini ve meslek çeşitlerini belirleyerek kuruluşunu ve alt

yapısını kuran eğitimci Mustafa Pala kardeşimdir. Her ikisi de “ Manisa’ya Değer Katanlar” kitabımda yer almaktadır.

Her iki “Mustafa Pala” bir arabanın ön iki tekeri gibidir. Her ikisi de topluma hizmet yolunda çırpınan iki yüreğe sahiptir. Allah sağlık sıhhat inde gayretlerini daim eylesin. Bu iki ismin Manisa siyasetinde yer almaması, Manisa için büyük bir kayıptır. Her ikisi için de ayrıntılı bilgiler “ Manisa’ya Değer Katanlar” adlı kitabımda bulunmaktadır.

Bu yazımda kitabımda ayrıntılı olarak yer alan yaşıtım kooperatifçi “ Malım Mülküm Mustafa” dan söz edeceğim. Damadımın da ev sahibi olduğu 15.000 insanı ev sahibi yapan “ Malım mülküm Mustafa kimdir?”

1945 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak Akhisar’ın Büknüş köyünde dünyaya gelen Mustafa’nın babasının köyde ne dikili bir ağacı, ne de canlı tavuğu vardır. Mustafa ile birlikte üç çocuğunu geçindirmek amacıyla Ballıoba köyüne göç eder. Ballıoba köyü gelen misafir aileye sahip çıkar ve tek odalı bir köy evine yerleştirirler. Mahalle halkı “köyümüze yeni misafir gelmiş” dediklerinde Mustafa’nın babası, Mustafa’yı havaya kaldırarak “ Malım mülkümle geliyorum” dediğinde Mustafa’nın lakabı köyde “ Malım mülküm Mustafa “ olarak kalır.

Çocukluğum “Malım, Mülküm Mustafa”nın çocukluğu ile birebir örtüşüyor. Çayın, şekerin ne olduğunun bilinmediği, ayaklarımızın ayakkabı görmediği, sofralarımızın temel yemeği sabah tarhana, akşam bulgur aşından başka bir yemek bilmediğimiz yokluk ve yoksulluk yılları. İşte bu yoksul aile çocuğu ilkokuldan sonra yapayalnız gittiği Konya Astsubay okuluna kaydını yaptırır. Okulu bitirdikten sonra bulunduğu ve görev yaptığı illerdeki tiyatro çalışmalarına katılır. Basınla yakından ilgilenir. Benim gibi okul dışından okullar bitirir, girdiği üniversite imtihanlarda Hacettepe

Üniversitesinin kooperatifçilik bölümünü bitirir. 1974 yılında emekli olur.1979 yılında TARIŞ'e bakanlık murakıbbı olarak atanır. Ama burası güdümlü devlet kooperatifi olduğu için içine sinmez. Manisa'ya gelerek " Manisa Birlik Kooperatifini" kurar. O dönemin güçlü siyasi figürü olan merhum Rahşan Ecevit "Kooperatifçiliği bırak TARIŞ'e ağırlık ver" der. Pala'nın verdiği cevap: TARIŞ' sizin önerinizle atandım, Ama Manisa Birlikteki görevime seçilerek geldim. " diyerek olumsuz cevap verir. Arkasından " Amerika'nın içimizdeki çocukları tarafından yapılan 12 Eylül darbesi çekilen sıkıntılar, zindanlarda heba olan ülkemizin en idealist A- B gençliği.

Evet, sayın okurlarım " Malım Mülküm Mustafa'nın" Manisa'ya olan hizmetlerinin dökümünü köşeme sıkıştırmam mümkün değil. Arzu eden okurlarım " Manisa'ya Değer Katanlar" kitabımdan yararlanabilirler.

İnsan, yaratılışının gereği, fitri olarak yaptıklarının bilinmesini, takdir edilmesini bekler. Hemen belirteyim ki yerinde söylenen üvücü ve takdir edici sözler, samimi bir kalemin ürünü takdirler insanı daha güzel işler yapmaya, daha kaliteli eserler ortaya koymaya teşvik eder. İşte " Manisa'ya Değer Katanlar" kitabımı bu nedenle kaleme aldım. Eski âlimler, şairler ve yazarlar genellikle bu güzel geleneği devam ettiriyorlardı. Ama maalesef bu güzel gelenek günümüzde görülmüyor. Kesik yaraya dahi merhem olmayan insanların tek yaptıkları şey eleştiri., eleştiri.....

Evet Mustafa Bey kardeşim yukarıdaki paylaşımlarının biri hariç, diğerlerine yürekten katılıyorum. O da: "" **Bilmeyenler bilmek istemiyor. Bilenler de bilmezlikten geliyorlar.** "

Kutadgu Bilig'te " İnsanlar öldükten sonra mal, mülk, unvan kalır ve unutulur. Ama söz yazıya dökülürse dünyayı dolaşır" diyor. Sizin kalıcı eserleriniz ve sözleriniz yazıya dökülerek kitap sahifelerinde yerini

aldı ve raflara girdi. Bilmek istemeyenlerle, bilip de bilmezlikten gelenlere aldırma.... Sizi bilenler, bilmezlikten gelenlerle, bilmek istemeyenlerden daha çok. Müsterih olun.www.kadirkeskin.net